DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ŠEŠTADIENIS–SATURDAY – GRUODŽIO-DECEMBER 5, 2020 • Vol. CXI NR. 144 Kaina 2.00 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 12-04-2020

DRAUGAS

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

Mano kelionė

Sulaukus brandaus amžiaus ir atsiradus daugiau laiko vidinei tylai, nedrąsiai sugrįžta prisiminimai. Jaunystėje, bėgdami šuoliais per gyvenimą, juos buvome nustūmę į sielos kamputį. Tačiau kai tie praeities įvykiai ima lįsti į dienos šviesą, supranti, kad reikia ką nors su jais veikti. Tuomet gimsta įdomiausi memuarai.

Šiandien pradedame spausdinti nuostabaus grožio Irenos Arnauskaitės-Grigaitienės pasakojimą – jos šviesių ir skaudžių vaikystės prisiminimų mozaiką. **– 7 psl.**

Meno galerijos šeimininkė: esu savo kelyje

Kai eini savo keliu, jis tau veriasi gražiausiomis spalvomis, kuriomis gali dosniai dalintis su kitais žmonėmis. Taip atsitiko Vitalijai Sireikis – jos neseniai įkurtoje meno galerijoje „Expressive Art Center" sielos atgaivą randa ir menininkai, ir svečiai.

Pokalbis su Vitalija – 3 psl.

Meno sankryžos

Trys Čikagoje gyvenantys menininkai – du poetai ir fotografė – kviečia į savo bendro leidinio 20/20 sutiktuves. Autoriai žada stebuklingą vakarą, kuris praturtins sielas ir širdis. **– 4 psl.**

GANYTOJO ŽODIS

Kur Dievas prisiliečia, ten Jis užgimsta

KUN. VAIDAS LUKOŠEVIČIUS SJ

Adventas – tai išskirtinis laikas, sugrąžinantis mus prie seniausios pranašų pranašautos žinios apie ateisiantį Mesiją ir Jo karalystę. Kaip ir kasmet, šis laukimo laikas mus kviečia vėl iš naujo išgirsti, paliesti bei pajausti dangaus Karalystės artumą, pajausti jos virpesius, pajausti jos dvelksmą.

Tikiu, kad kiekvienas iš mūsų kažkur giliai širdies kertelėje girdime skambantį, per kartų kartas ataidintį Jono Krikštytojo balsą, primenantį mums apie dangaus Karalystės prisiartinimą. Balsas, kviečiantis atsiversti, nusimesti kaukes, išsilaisvinti iš savo savimeilės, egoizmo, pavydo ir puikybės. Balsas, raginantis mus sugrįžti prie tiesos ir atpažinti bei atmesti visa tai, kas nėra tikra, kas mano gyvenime fiktyvu.

Jono Krikštytojo raginimas – „atsiverskite" kartu reiškia padrąsinimą, kad išdrįstume svajoti apie pasaulį, kuriame dalintumės vieni su kitais savo meile ir širdies šiluma.

Advento laiku galingieji yra kviečiami ištiesti ranką vargšams, raginami dalintis su kitais gerumu ir meile. Ir kiekvienas iš mūsų advente esame kviečiami pajausti, kad žmogaus širdies gerumas ir meilė sulaužo šio pasaulio gamtos dėsnius, kur stipresnis laimi prieš silpnesnį.

Jėzus vadino Joną Krikštytoją didžiuoju (plg. Lk 7,28), nes jame buvo gyva Dievo kūrybinė mintis, kurioje jis matė naują beprasidedantį pasaulį. Atsiminkime, kad šv. Kalėdos, dieviško Sūnaus įsikūnijimas įvyko, kai žmogus į savo vidų įsileido Dievą, kai leidosi paliečiamas dieviškos kūrybinės minties. O kur Dievas prisiliečia, ten Jis užgimsta, padarydamas arba perkeisdamas žmoguje visa, kas buvo sena, į nauja.

Linkiu, kad – ypatingai advento laike – mumyse nestigtų Dievo kūrybinės minties, kurios dėka mumyse vėl iš naujo galėtų užgimti laukimas ateinančio Mesijo.

Šį Jono Krikštytojo balsą advento laike esame raginami išgirsti, esame raginami pajausti tikrovę, kurioje atgimtų mūsų ilgesingi žvilgsniai, ieškantys Pažadėtosios Dangaus Karalystės. Šis Jono balsas dykumoje – tai pagalbos prašančio žmogaus žvilgsnis, nukreiptas tiesiai į kiekvieno mūsų širdį.

Sakytume, kad advente mums reikia vėlei išmokti (pa)matyti ir (pa)justi tą gyvastį, kuri yra šalia mūsų ir mumyse; Ir per tai atrasti savyje ir kitame esančią nemirtingą sielą, visad trokštančią gyvojo vandens bekraštėje pasaulio dykumoje...

Kasmet mes girdime šią evangelijos vietą, ir galbūt kai kam panūdo klausytis Jono raginimo – „Atsiverskite". Galbūt kai kas savęs paklaustų, ką gi reiškia man šis Jono „Atsiverskite".

Švenčiame antrąjį advento sekmadienį. Kasmet advento laike mus pasitinka Jonas Krikštytojas, tas naujasis pranašas Izaijas, liudijantis apie dangaus karalystės atėjimo metą.

Jonas Krikštytojas mums asocijuojasi su žmogumi, kviečiančiu *atsiversti, nusimesti kaukes, išsilaisvinti* iš savo savimeilės, egoizmo, pavydo ir puikybės.

Tikiu, kad kiekvieno iš mūsų kažkur giliai širdies kertelėje skamba Jono Krikštytojo balsas: *atsiverskit, nes prisiartino dangaus Karalystė.* Ši dangaus Karalystė praeis pro šalį pro mūsų akis ir ausis nepastebėta, jei nepakeisime širdies.

Ką reiškia advento vainiko žvakės

Advento žvakės pabrėžia tamsos ir šviesos kontrastą. Biblijoje Kristus vadinamas „pasaulio šviesa", o žmogų apgaubusi nuodėmės tamsa. Per adventą mes laukiame Kristaus atėjimo. Su kiekvienos žvakės įžiebimu išsisklaido vis daugiau tamsos, nes Jo atėjimo laikas artėja.

Istorija

Advento vainikas atsirado XIX a. Hamburge. Per 1838 m. adventą evangelikų bažnyčios pastorius, norėdamas, kad vaikai labiau pajustų šį laikotarpį, sugalvojo, kad nuo gruodžio pirmos dienos kiekvienas galėtų uždegti po spalvotą žvakutę. Taip kasdien būdavo uždegama po vieną žvakę, kurias pradėta statyti ant medinio rato, tapusio dideliu šviesos vainiku. Nuo 1851 m. imta vainiką puošti žaliomis eglės šakomis – gyvybės simboliu. Buvo sudėtinga namuose patalpinti vainiką su dvidešimt keturiomis žvakėmis, todėl vėliau liko tik keturios žvakės, žyminčios keturis advento sekmadienius.

Žvakių spalvos

Keturios žvakės žymi keturis advento sekmadienius. **Trys violetinės** žvakės reiškia maldą, atgailą ir pasninką, kurie praktikuojami per adventą ir gavėnią. Su pažadėto Išganytojo lūkesčiu mes laukiame savo „tamsoje": kaip žmonija laukė iki Kristaus gimimo ir kaip mes visi nekantraudami laukiame Jo pažadėto antrojo atėjimo. **Rožinė** žvakė reiškia džiaugsmą, kurį Dievo įsikūnijimas atnešė žmonijai. Ji įžiebiama trečiąjį sekmadienį. Kartais vainikas turi ir penktąją, baltos spalvos žvakę, kuri simbolizuoja Kristų ir yra įžiebiama per Kūčias.

Advento sekmadienių reikšmės

Pirmasis advento sekmadienis nurodo į Viltį. Žiebiama pranašo žvakė, primenanti apie Jėzaus atėjimą.

Antrasis sekmadienis kreipia į Tikėjimą. Žiebiama Betliejaus žvakė, primenanti apie Marijos ir Juozapo kelionę į Betliejų.

Trečiasis kreipia Džiaugsmo link. Žiebiama piemens žvakė, primenanti pasaulio patirtą džiaugsmą gimus Kristui.

Ketvirtasis advento sekmadienis kreipia į Ramybę. Žiebiama angelo žvakė, primenanti angelų žinią: „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!".

Bernardinai.lt
(pagal GetFed tinklaraščio inf.)

DRAUGAS
(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.
Subscription Rates: $150.00.

GARBĖS PRENUMERATA **$250.00**
JAV – metams **$150.00** • 1/2 metų **$80.00** • 3 mėn. **$57.00**
Pirma klase – **$340.00** • kartą per savaitę **$240.00**
Į Kanadą – metams **$390.00** (USD) • 1/2 metų **$210.00** (USD) • 3 mėn.**$110.00** (USD)
Į Lietuvą paprastu paštu – metams **$120.00** • 1/2 metų **$66.00**
Internetinė prenumerata – metams **$99.00**

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA
JAV metams **$95.00** • 1/2 metų **$70.00** • 3 mėn. **$48.00**
Į Kanadą – metams **$150.00** (USD) • 1/2 metų **$120.00** (USD) • 3 mėn.**$75.00** (USD)
Į Lietuvą – metams **$70.00**

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. ***„Draugo" prenumerata yra mokama iš anksto.***
Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija – skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org
Reklama – Audronė Kižytė, audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė – Ramunė Lapas vyr.redaktore@gmail.com
Redaktorė – Virginija Petrauskienė
Techninis redaktorius – Jonas Kuprys
Korektorė – Dalia Sokienė
El. svetainė – Neringa Smilgytė

Už skelbimų turinį redakcija neatsako. Autorių nuomonė nebūtinai sutampa su leidėjų ir redakcijos nuomone.

Remkime www.draugofondas.org

ŠEŠTADIENIO POKALBIAI

Redaktorė Virginija Petrauskienė

Meno galerijos šeimininkė: esu savo kelyje

Ne taip seniai Čikagos apylinkėse gyvenantys lietuviai išgirdo, kad kažkaip tyliai ir netikėtai atsirado mūsų tautietės Vitalijos Sireikis įkurta nauja kultūrinė sala Lockoport miestelyje. Tai ,,Expressive Art Center" – nedidelė, jauki erdvė su uždaru kiemeliu, kurioje rengiamos meno, fotografijos parodos, koncertai, organizuojama kitokių renginių. Pavyzdžiui, tokių, kaip teatralizuotos piešimo pamokos ,,Alisa stebuklų šalyje", ,,Susitiksime Paryžiuje"… Čia netgi galima išsinuomoti patalpas ir, pasikvietus draugų jaukiai atšvęsti asmenines šventes.

Vitalija Sireikis sako, kad Lockport – nedidelis miestelis (praėjusių metų Census duomenimis, čia gyvena 25,6 tūkst. gyventojų), bet jame veikia net keturios meno galerijos. Viena iš jų – prieš metus jos įkurtas ,,Expressive Art Center".

Mūsų šeštadienio pokalbis su Vitalija – ne tik apie galeriją, bet ir apie jos gyvenimiškas patirtis bei atrastas tiesas. Viena iš jų – viskas žmogaus gyvenime atsiranda tada, kada reikia – vietoje ir laiku.

Viename iš vasaros renginių. Galerijos kiemelyje – jauki erdvė.

Vitalija Sireikis ir keramikas Alvydas Pakarklis neseniai įvykusiame jo jubiliejinės parodos atidaryme.

Vitalija, papasakokite, kokios buvo jūsų paskatos įkurti meno galeriją?

Mano gyvenimas visada buvo ir yra susijęs su menais, poezija. Įdomu, kad aš pati prieš keliolika metų dirbau ,,Draugo" redakcijoje ir redagavau vieną iš jų skyrių. Tuomet rašiau apie parodas, koncertus, įvairius kitokius kultūrinius renginius, todėl lakstydavau į juos, buvau tiesiog pasinėrusi į tą kultūrinį gyvenimą. Aš pati esu išleidusi poetinių apybraižų knygą ,,Himalajų širdis", taip pat ne tik domiuosi tapyba, bet ir pati tapau. Tikiu, kad ateina laikas ir viskas, kas tavo gyvenime turi įvykti, įvyksta. Indų Vedose sakoma, kad žmogaus gyvenimas vyksta ciklais, kurie pasikeičia kas 7-erius metus. Sulaukęs 49-erių, (7x7), esi tokios būsenos, kai tau nebereikia nieko įrodinėti. Dabar tu gali savo gyvenime panaudoti tai, ko jau esi išmokęs.

Tad tas kelias link galerijos kažkaip dėsningai vedė, rutuliojosi. Tos patalpos tarsi savaime atsirado. Jas pamačius, pirma mintis, kuri man šovė į galvą, buvo: ,,Čia būtų galima rengti gyvos muzikos koncertus". Taip ir įsigijau tas patalpas. Tai komercinė erdvė, bet norėjosi ją padaryti išskirtinę, ypatingą. Tikriausiai tokia įvykių eiga buvo man skirta.

Kaip jūsų gyvenime atsirado Vedų išmintis, sanskrito pamokos?

Menas – poezija, teatras ar kitokia kūryba visada buvo mano gyvenimo dalis. Ir tas domėjimasis dėsningai mane atvedė į dvasines paieškas Indijoje. Mane įtraukė tas pasaulis – joga, gyvenimas ašramuose, sanskrito mokymasis. Aš, kaip ir daugelis vakariečių, besidominčių Rytų išmintimi, dvasine praktika, kasmet nukeliauju į Indiją ir ten 2–3 mėnesius mokausi klasikinio sanskrito. Man jo mokytis yra lengviau, nei, tarkime anglakalbiui. Juk sanskritas labai artimas lietuvių kalbai – kai kurie žodžiai skamba kone identiškai. Todėl man toks gerumas yra klausytis tos kalbos. Taip pat Indijoje mokiausi jogos – dabar pati esu jogos mokytoja. Į viską, kas vyksta aplink mane, esu išmokusi žvelgti ramiai, nekritikuoti. Taigi, ir ta mano veikla – parodų, koncertų organizavimas vyksta sklandžiai, ramiai. Į mano renginius susirenka palyginti nedaug žmonių, tai būna labai kokybiški susitikimai ir pasibuvimai.

Piešimo pamoka – atsisėdus prie molberto su dažais galima pasijusti tikru dailininku.

Prieš kiek laiko galerija atvėrė duris? Papasakokite, kokie renginiai joje organizuojami?

Buvo surengta fotomenininko Laimio Urbono fotografijos paroda ,,Black&White", prancūziškos muzikos vakaras kartu su tapybos pamoka ,,Susitiksime Paryžiuje", Agnės Giedraitytės koncertas kartu su Daiga Kimene keramikinių angelų paroda, dailininkės Agnės Valickas paroda su gyvai skambančia saksofono muzika (atlikėjas – Nick Ortiz). Tie renginių ,,Susitiksime Paryžiuje" bei kitų galerijoje surengtų pamokų metu susirinkusiųjų nutapyti darbai buvo eksponuojami kiemelyje. Visai neseniai surengėme keramiko Alvydo Pakarklio jubiliejinę kūrybos parodą. Tai buvo kamerinis, labai šiltas ir nuoširdus susitikimas su talentingu, savitos kūrybinės mąstysenos menininku. Jo darbai dar iki šiol eksponuojami, bet norintys juos pamatyti, turėtų pranešti iš anksto. Štai viena moteris per Padėkos dieną paskambino man ir pasakė, kad stovi prie galerijos durų – nori apžiūrėti A, Pakarklio parodą. Buvau pasiryžusi šokti į mašiną ir vairuoti į galeriją, įleisti lankytoją. Bet ji, kai sužinojo, kad gyvenu maždaug pusvalandžio atstumu, atsisakė.

Aš galerijoje stengiuosi suteikti erdvę ir jauniems kūrėjams – muzikantams, atlikėjams. Nes žinau, kaip sunku jaunam, net ir labai talentingam menininkui šioje didelėje šalyje būti išgirstam, pakviestam koncertuoti – išeiti į rinką. Taigi, kaip sakiau, į mases nesiorientuoju, bet nedideli, kameriniai ir jaukūs renginiai irgi reikalingi.

Šį mėnesį planuojamas prieškalėdinis gyvos džiazo muzikos koncertas, esame numatę ir daugiau žmonių jau pamėgtų tapybos, dekupažo, fotografijos meno pamokų, kurioms vadovaus tikri specialistai.

Galerijos šeimininkė kalbina savo svečią – fotomenininką Laimį Urboną.

Visatos Rupeikos nuotraukos

Pokalbio pradžioje paminėjote, kad tai yra komercinės patalpos, taigi, turinčios teikti finansinę naudą. Ar kameriniai renginiai pakankamai atsiperka?

Šie renginiai neša tam tikrą pelną. Dar šiose patalpose yra rengiamos jogos pamokos. Taip pat planuojame šią unikalią erdvę nuomoti privačioms šventėms. Jeigu užsakovams reikės, pasirūpinsime gyva muzika, fotografe, profesionaliai įamžinančia šventės akimirkas. Man iš šios veiklos pinigų užtenka. Aš tikiu, kad kiekvienam žmogui, jo gyvenimui, yra skirtas tam tikras pinigų kiekis, ir nebūtina savęs draskyti, stengiantis pasiimti daugiau nei tau skirta. Aš į gyvenimą žiūriu poetiškai ir tas požiūris pasiteisina.

TELKINIAI

Leidinyje 20/20 – 2020-ųjų kūryba

PARENGĖ **JADVYGA AUDICKAITĖ**

Liko labai nedaug – pora savaičių iki leidinio 20/20 sutiktuvių. Jo autoriai – poetas, žurnalistas **Arūnas Šatkus**, poetė **Sandra Avižienytė** ir Čikagoje gyvenanti fotografė, menotyrininkė **Nijolė Shuberg**. Į sutiktuves Pasaulio lietuvių centre, galerijoje „Siela" autoriai kviečia š. m. gruodžio 20 d., šeštadienį, 8 val. vakaro. Arūnui Šatkui – tai antroji poezijos knyga, Sandrai Avižienytei – septintoji.

Vakaro metu bus galima grožėtis 20-čia fotomenininkės N. Shuberg darbų, kurie iliustravo A. Šatkaus eilėraščius ir sugulė kitoje S. Avižienytės 20-ies sielos apmąstymų pusėje.

Prieš renginį pakalbinome knygos 20/20 autorius.

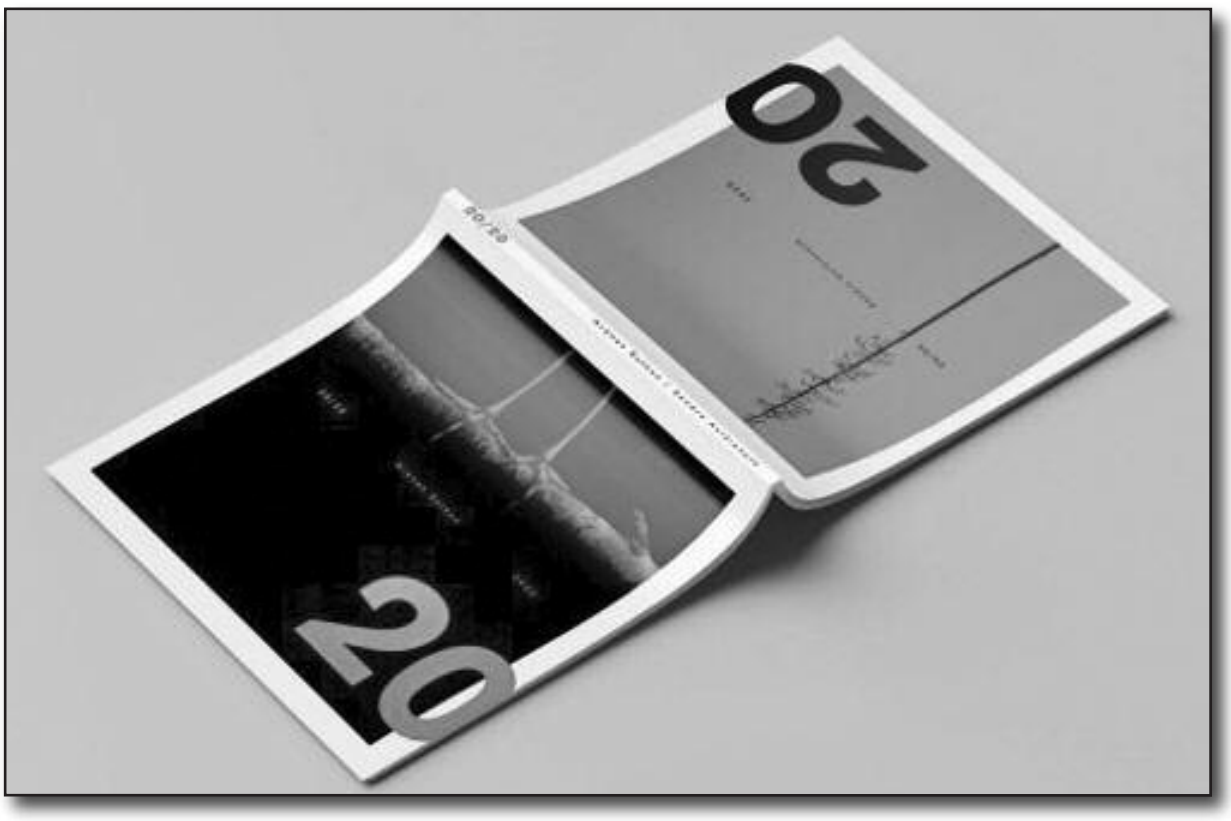

Arūnas Šatkus: poezijoje svarbus ir IQ

Arūnai, 20/20 – neįprastas pavadinimas?

– „Kaip pažiūrėsi", – pasakytų Sandra Avižienytė. 20/20 gimė kaip noras ir idėja 2020-aisiais išleisti bendrą, nedidelį dviejų autorių pažinties vienas su kito kūryba leidinį. 40 eilėraščių: 20 eilėraščių mano, 20 – Sandros. Ji neskaitė mano 20-ties eilėraščių, aš – jos. Toks susitarimas.

Vėliau, visai netikėtai susitikus su Nijole jos kliento fotosesijos metu, kilo mintis pakalbinti ją, kad prisidėtų prie šios 20/20 idėjos įgyvendinimo – iliustruotų knygą savo 20-čiai darbų.

O tada mus užpuolė karantinas. Visi 2020-ieji buvo neįprasti, tad todėl ir 20/20.

Apskritai, skaičius 20 yra magiškas. Dažnai sakome: „Palauk minutę", o laukiame 20. Sakome artimiesiems: „Būsiu po 5 minučių", o grįžtame po 20. Štai, pajuokavau, o nuotaika gera bus mažiausiai 20 minučių.

Kodėl Sandra Avižienytė?

O kodėl ne? O jei atvirai – ji kalba netipiškai, daro pauzes ten, kur kitas nedarytų, mintį išlukštena į prasmę. Galima gi parašyti eiles, kurias perskaitei ir pamiršai – nėra to kažko, kas „užkabintų", kai tas žodžio pulsavimas neapčiuopiamas, bet jaučiamas.

Sandra įdomias eiles rašo, ten visad gali kažką netikėto sau atrasti. Paskui skaitysi po metų, kitų, ir vėl pamatysi, kad vėl įtaiga kažkokia mistiška, ko nepastebėjai anksčiau. Gal todėl pagal jos eiles ir sukurtos dainos skamba ne primityviai – ten jos eilių kontekstas turi savo svorį melodijos kompozicijoje.

Be to – ji taip pat idėjų, kurias kitam kartais gal sunku suprasti, generatorius. Tad kartais pasiginčyti tenka. Čia tokia gudrybė, kad viską iš(si)aiškintum. Bet svarbiausia – niekad niekam nebus nuobodu.

Kaip atsiranda eilės?

Specialiai jų neieškai. Dažniausiai ateina tada, kada nelauki arba kai kažkokios aplinkybės, emocijos prasiskverbia į žmogų. Tada ir atsiranda atsakymai, abejonės, samprotavimai, suvokimas ir prie tavęs „prisikabina" žodžių srautas ir nepaleidžia, kol neužrašai. Štai taip ir atsiranda eilėraštyje prasmė, vaizdas, rimas.

Eilės ne tik jausmas, bet ir protas. Nes melodingumas, aliteracija ar stilistinės žodžio ypatybės kaip vaizdingumas, jausmingumas, iškilmingumas metaforos ar simboliai neatsiranda iš nieko, tai kažkuria prasme priklauso ir nuo autoriaus IQ. Man atrodo, kad geras eiles parašo žmonės, kurie patys yra įdomūs, apsiskaitę, besidomintys, ieškantys ir bandantys suprasti save, kitus, aplinkinį pasaulį.

Fotografija ir eilės – pastebima tendencija Arūno Šatkaus knygose. Šįkart pasirinkti Nijolės Shuberg darbai.

Kalbant konkrečiai apie vaizdų kalbą, šiuo atveju apie fotografiją, negalime atsiriboti nuo vieno dažnai pamirštamo elemento – žmogiškojo faktoriaus. Todėl dažnai objektas, įvykis, akimirka – tai yra fotografo, kaip individo surastas rezultatas, kur kūrėjas turi savo požiūrį ir dažnai iš anksto žino, ką nori pasakyti viena ar kita fotografija.

Pavyzdžiui, tekstas gali apgauti protą, skirtingai veikti emocijas. Jis yra aktualus, nes reikalauja intelekto, žinių, jautrumo ir skepticizmo. Skirtingai nei fotografija, nes objektas, užfiksuotas fotografijoje, yra labiau konkretizuotas, apčiuopiamas. Suvokimo stiprumui fotografas kartais prideda žodį, kad jį labiau suprastų, ką jis bandė pasakyti savo vaizdais. Tad man atrodo, kad kartais kalbėjimas vaizdais yra individuali išraiškos forma, atspindi asmenybės ryšį su pasauliu. Kadangi pats taip pat fotografuoju, man svarbu objektyve užfiksuoti ir liūdną rudeninį lapą, ir rasotą gėlės žiedą ryte ar žmogų, jo panteistinį ryšį su gamta. Ir ne atsitiktinai vienoje erdvėje susitinka fotografija ir tekstas, jie tampa labiau suvokiami, jų ta terpė labiau pulsuoja gyvybe it atvirumu.

Neišmoktos pamokos

Mes taip ir neišmokom būt kiti,
Skubėdami kasdien daugiau sugriebti.
Brangiausius žmones barstom pakely,
Bandydami kaskart daugiau atriekti.
Sijojame maldas lyg miltus prieklėty,
Nors rėtis jau seniai praradęs formą.
Ir pripažįstame tik tuos, kurie savi –
Tokiais patapę pagal savą normą.
Kiti subyra užmarštin, o joj
Tokių nevykėlių laukai bekraščiai.
Visi ne goduly ir ne valdžioj,
Nevykusio gyvenimo beraščiai.
Mes taip ir neišmokom būt kiti,
O gal kitais ir nenorėjom būti,
Juk kaip dažnai išliekame šventi
Pasiuntę artimą į tikrą žūtį.
Pasaulis margas. Stulbina spalvom.
Raibais keliais į ateitį vingiuoja
Vieni su savo vyžom apgraibom,
Kiti ant savo asilų atjoja.

Kiekvieno duona vis kitaip skalsi,
Kiekvienas lopas raštą turi kitą,
Diena kiekvieną veda ta pati,
Tik ne kiekvieną atveda prie krašto.
Mes taip ir neišmokom būt kiti...
Kiek kartų mes jai patys pasirodėm
Prastos, neišmintingos giminės.
Kiek sau žadėjom – paskutinį kartą.
Beprasmiais žodžiais lopėme spragas,
Kiek kartų svėrėme – toliau ar verta
Barstyti dovanai žiedais dienas.
O jos byrėjo, krito išsiskleidę,
Jomis užsnigo ištisi laukai
Ir klaidžioja juose ne vienas veidas,
Tenai visi pažįstami veidai.
Kiek kartų eita, viltasi, ieškota,
Kiek kartų plėšyta ir deginta viltis,
Kiek ateitim kliedėta ir svajota
Ir visa tai, deja, jau praeitis.

2020

Nijolė Shuberg: Man patinka stebėti

Nijolė sako, kad fotografija jai yra daugiau nei pragyvenimo šaltinis ar hobis, tai – galimybė užfiksuoti žmogaus subtilumo ir buvimo čia ir dabar jausmą. Pasakodama ji išskiria tris terpes:

Žmogaus portretai: Fotografuodama ne tik išmokau žiūrėti, išmokau ir matyti. Trapiausia ir tikriausia akimirka yra ta, kai pavyksta pagauti žmonių mintis, kol jos yra giliai viduje. Užfiksuotos ne-

paveiktos akimirkos daug ką sako, verčia susimąstyti apie savo gyvenimą, akimirkai atsiriboti nuo supančios rutinos.

Lietuvos kaimas: Aplankius senąsias lietuvių sodybas bandau pagauti tai, kas palaipsniui išnyksta. Kadaise buvę kaimo šurmuliai jau senai nutilę. Stengiuosi pastebėti praeities atspindžius, pajausti būties trapumą, tai, kas kažkada buvo ir ko nebėra dabar.

Medžių nuotraukos: Nuo pat vaikystės turėjau labai glaudų ryšį su mišku. Ypač mano požiūris pasikeitė perskaičius knygą „Paslaptingas medžių gyvenimas", kur rašytojas Peter Wohlleben aprašė, kaip medžiai jaučiasi ir bendrauja, o aš radau begalę sutapimų su žmonių gyvenimais. Man patinka stebėti mišką, ieškoti įdomių medžių formų, skaityti jų žievės raštus. Fotografijos dėka galiu nutiesti tiltą tarp žmogaus emocinės būsenos ir gamtos. Buvimas gamtoje žmogų nejučiomis priverčia nueiti į minčių gilumą, „pasidaryti smegenų masažą".

Fotografija tavo akimis: ko ieškai ir kokį vaidmenį atlieka tavo vaizduotė?

Fotografijos dėka aš galiu išamžinti savo vidines emocijas per daiktus, medžius ar žmones. Man patinka stebėti. Kartais jaučiuosi kaip skaitytuvas arba, kaip aš pati save vadinu, „žmogaus prigimties stebėtojas". Kurdama nuotraukas stengiuosi parodyti vienatvės ir bendrumo galias. Neapsakomai gražu matyti žmones, kurie jaučia pilnatvę būdami tiesiog su savimi. Stebėdami paukščių pulką, arba nuėję į mišką galite pajausti didelę bendrystės jėgą, tačiau žiūrint į vieną medį ar paukštį apima liūdesys. Atsižvelgdama į tai, bandžiau perteikti savo fotografijos ciklo nuotaiką.

Ką tau asmeniškai, kaip žmogui, davė fotografija?

Fotografija mane subrandino. Suteikė galimybę atsirasti tose vietose, kur paprastai nebūtum, ir susipažinti su žmonėmis, kurių niekada nebūčiau sutikusi. Sutikti žmonės ir apkeliautos vietos paskatino pažvelgti plačiau į pasaulį, suvokti, kaip matytum tą patį vaizdą iš kitos pusės.

Sandra Avižienytė: Nėrėm į nežinomus pasaulius

Kaip ryžaisi šiam žingsniui?

Nemeluosiu, buvo sunku. Taip imti ir paimti 20. Ir padėti, įdėti, paguldyti, išleisti. Be priežasties. Be begalinio poreikio. Buvo sunku pripažinti sau pačiai, kad kažkas kitas išgirdo. Ar mato kažką, ko jau nė pati aš daugiau nematau. Kad kažkas bus kitaip. Paprasčiau. Kaip ir visi 2020-ieji.

Net ir poezijoje, cikluose ar rinkiniuose man reikalinga priežastys, rutuliojimasis, virsmas. Rūpi, kas toliau. Visada į knygas žiūriu atsargiai – ne tik kaip į naują gyvybinę energiją, tačiau ir kaip į galimybę pasinerti į mums dar nežinomus pasaulius.

Fotografija niekada neimponavo mano poezijoje, kaip kad ir niekada neieškojau ir neieškau savo žodžių atitikmens jose. Neieškau kitų fotografijose ir įkvėpimo.

Būna, jog sukyla sentimentai, nostalgija, tačiau būna ir taip, jog nepažįstamo žmogaus akies prizmės užfiksuotoje akimirkos idėjos perspektyvoje pasiskandinu ilgam viename jausme. Kažką (į)žvelgia mano siela, turbūt, galvoju. Deja, NE. Tai – akimirkos džiaugsmas? Susitikimas su kito žmogaus esybės ekspresijomis.

Knygos dizainerė Evelina Garliauskienė būtent čia man ir pa(d)ĖJO labiausiai: gražiausius Nijolės Shuberg fotografijų fragmentus anapus objektyvo pateikė subtiliau.

20/20 – 7-asis tavo eilėraščių rinkinys. Kas neramina? Kuo jis kitoks? Kokie tie – 20 eilėraščių?

Dabar jau viskas ramu, nes „peržegnota" ir (iš)leista gyventi tarp(e) mūsų. Arūnas giliai rašo. Ramiau nei aš. Man akis rėžė ne tik oranžinis turinys, bet ir tai, kad šioje knygoje nėra nei pabaigos, nei galo. Galas – viduryje. Pabaiga – neaišku, kur. Susitinka du 20/20 ir vėl iš pradžios, atrodo. Ir kai skaitai (o knyga padaryta taip, jog ją skaitytum, bet dar ir į(skaitytum) ir perskaitytum) keletą kartų: kaip atskirus autorių ciklus, kaip vieną bendrą kūrinį. Tai reikia skaityti du kartus (iš kiekvieno galo dar kitaip), nesąmoningai norisi vartyti ir ieškoti jau akimi kliudytų fotografijų ar jų detalių. „Kažkur matyta", – kirba galvoje, ir prisimenama jog matyta čia, kitoje pusėje. Priklauso, ko ieškoma ir kaip į viską pažiūrėsi. Už(si)ĖMIMO su knyga tikrai daug. Ir namuose, ir svečiuose.

Šis leidinys tuo ir kitoks: nereikalinga speciali erdvė skaitymui, vartymui ir su(si)mąstymui – pasinėrimui į save. Netgi nenorėjimas paimti leidinio į rankas ar poreikio nebuvimas jį permesti akimis gavus vien virtualų pavidalą – yra reakcija į reiškinį, į vyksmą, į kažko naujo atsiradimą. Puoselėjama tik tiek, kiek kam kas brangu.

Kokia tavo mėgstamiausia Nijolės Shuberg fotografija?

Tai – medis žiemą. Apsnigtas. Laukiantis. Augantis nuošaliai, netoli kelio, vedančio namo. Kvepia stebuklais. Nuotrauką pavadinau

Melsvi vakarai

tyliai merkiasi melsvi vakarai –
tviska akys ant mano krūtinės:
prisiglaudus klausaisi nakties –
snaigės šoka tyloj sidabrinėj.

mums garuoja karšta arbata –
susimaišo su medaus aromatu –
tavo lūpose surandu aš save,
ir pasaulis tampa nematomu.

pasilikim prie ugnies pasišilt –
židiny spragsi viltys auksinės
stebuklingoj tyloj mes abu
palydėsim dienas paskutines.

klegesys greit užpildys namus –
pusnyse žais vaikai bekepuriai.
buvimu ir viskuo, kas esi
mano širdį seniai jau užbūrei.

pro sunertus pirštus mirksi žvaigždės –
tirpsta laikas žvakių liepsnoj.
tu ir metų švenčiausia naktis spindi gėriu –
skamba laime tylioj sutemoj.

Pasak pačios autorės, šis eilėraštis ypatingas savo „gimimo istorija". O buvo taip: Rimantas Pažemeckas, parašęs nemažą pluoštą muzikos, metė išsiūkį Avižienytei, jog ji ims ir parašys eilėraštį apie Kalėdas be žodžio jame „kalėdos" ir ne bet kokį, o tokį, kuris nupieš jaukų peizažą, kad iš tikrųjų norėtum už(si)kurti tą laužą tirpstant laikui žvakių liepsnoj, spragsint tyloj viltims auksinėms...ir kad viską dar galima būtų sudėti į dainą, tačiau dainą pavadinti „Melsvi vakarai", kad niekas neįtartų jog tai – kalėdinė daina, nors ją pasiklausius, tikrai kvepia Kalėdomis. Kaip ir ta garuojanti medumi arbata. Kai už lango prisnigta iki kaklo. Arba kai palmės dengia akis, ir norisi tik šaltos „Margaritos". Tai – irgi Kalėdos. Visgi, 20/20. Ar kaip čia dabar pažiūrėti?

20/20 skraidinasi save per Atlantą tiek materialiai apčiuopiamu, tiek virtualiai apžvelgtinu pavidalu. Vienaip ar kitaip – Arūno Šatkaus žodžiams Rimanto Pažemecko parašytas kūrinys „Per naktį lijo žvaigždėmis" pabirs natomis prieš Sandros Avižienytės „Melsvus vakarus". Stebuklingo vakaro kulminacija skambės Nijolės Shuberg nuotraukų apsuptyje, turtinant susirinkusiųjų sielas ir širdis. Gyvenama laukimo paslaptimi!

Sentimentalios nuotraukos apie Lietuvos kaimus

Gruodžio 8 d. 3 val p. p. (EST) LR ambasada Washingtone kviečia į virtualią kelionę neatrastais vieškeliais po Lietuvos kaimus – fotografo Tado Kazakevičiaus fotografijų ciklo „Tai ko nebebus" („Soon to be Gone") pristatymą. Ciklą moderuos fotografijos istorikė ir San Francisco MoMA asistuojanti kuratorė **Emilia Mickevičius**. Pristatymo metu autorius pirmą kartą pristatys savo ką tik išleistą „Soon to Be Gone" albumą. „Tai įdomu ne tik todėl, kad turėsiu progą tai papasakoti išeiviams Jungtinėse Amerikos Valstijose, tačiau ir savotiškai 'sugrįšiu' į kraštus, kurie pasąmonėje ir užaugino aistrą fiksuoti Lietuvos kaimo kasdienybės stebuklus", – savo T. Kazakevičius.
Pokalbį su fotografu skaitykite antradienio „Draugo" numeryje.

Informacija apie renginį: **https://www.facebook.com/events/391598932042857/**

IŠ ATEITININKŲ GYVENIMO

Redaktorė **Vida Kuprytė** • El. paštas: **draugasateitis@gmail.com**

„Jam nebuvo priešo, o draugas – kiekvienas"

kun. Alfonso Lipniūno minėjimas

RAMINTA MARCHERTIENĖ

Daug metų Kristaus Karaliaus sekmadienį Korporacija „Giedra" ruošdavo savo metinę šventę. Šiemet pandemija planus pakeitė. Jos vietoje „Giedros" dvi pirmininkės – Rūta Kuncienė ir Rita Venclovienė pasiūlė virtualiai paminėti kun. Alfonsą Lipniūną – Dievo tarną, jaunimo apaštalą, Štuthofo koncentracijos stovyklos kalinį. Šiemet minime 75 metus po jo mirties. Prie minėjimo įgyvendinimo prisidėjo Šiaurės Amerikos ateitininkų taryba.

Rūta Kuncienė pradėjo minėjimą, pristatydama kun. Alfonso Lipniūno beatifikacijos bylos postulatorių iš Panevėžio kun. Vitalijų Kodį. Jis meldė Viešpaties palaiminimo šiam pobūviui ir kun. Lipniūno beatifikacijos bylai paspartinti. Toliau keturios giedrininkės papasakojo apie įvairius kunigo Lipniūno gyvenimo laikotarpius. Irena Satkauskienė apžvelgė Lipniūno vaikystę ir kelią į kunigystę, Daiva Petersonaitė nupasakojo kunigystės metus Panevėžyje, Lionė Kazlauskienė perdavė sovietmečio įvykius Vilniuje, Rūta Kuncienė ne tik puikiai moderavo popietę, bet taip pat nušvietė Štuthofo stovykloje išgyventus sunkumus.

Kun. Lipniūno jaunystė ir veiklos metai

Klausydami apie Alfonso gyvenimo pradžią ekrane matėme gausią jo šeimą su mažyliu basom kojytėm. Jis gimė 1905 m. Talkonių kaime, apie 20 km į šiaurę nuo Panevėžio. Augo su septyniais broliais ir jauniausia sesute. Jis buvo darbštus, linksmas, siekė mokslo ir traukė į mokslą kitus brolius. Laisvu laiku mokėsi vokiečių kalbos, dalyvavo skautuose. Dvidešimtmetis įstojo į kunigų seminariją Kaune. Vasaromis grįžęs pas tėvus suburdavo ne tik savo kaimo, bet visos apylinkės jaunimą, vertino jis visus vienodai, gabesnius ar mažiau gabius, buvo visų mylimas ir laukiamas.

Po penkerių metų tapo kunigu. Panevėžio vyskupas Kazimieras Paltarokas, pastebėjęs jo gabumus bendraujant su jaunimu, paskyrė jį visos vyskupijos jaunimo centro direktoriumi. Ekrane matėme gausias grupes ateitininkiško jaunimo, su kuriais kunigas Lipniūnas darbavosi. 1930 m. rugpjūčio 30 d. ateitininkų veikla gimnazijose uždraudžiama, skautai suvalstybinami. Maži moksleivių ateitininkų būreliai slapta renkasi Lipniūno bute. Jis taip pat lankė kuopas ir visur buvo labai laukiamas.

Savo pamoksluose jis nevengė ginti savo jaunimo, sakydamas, kad savo tėvynėje katalikų jaunimas nesijaučia lygiateisis. Jis sakė, kad jauni žmonės narsiai gynė Lietuvos nepriklausomybę ir dabar jų kultūrinis darbas taip pat svarbus. Už tai jam teko susilaukti kaltinančių protokolų, bylų, teismo ir baudų. Lipniūnas rinkdavo aukas sušelpti neturtingus moksleivius, nupirkdavo jiems knygų, sąsiuvinių, mokslapinigius dažnai mokėdavo iš savo kišenės. Rūpinosi padėti iš gimnazijų pašalintiems moksleiviams ir už ateitininkišką veiklą kalėjime atsidūrusiems studentams.

Po 4 metų studijų Paryžiuje, 1939 m., Lipniūnas atsirado Vilniuje, kur buvo perkeltas Pedagoginis institutas, kuriame jis dėstė sociologiją ir religiją. O 1940 m. Lietuvoje jau šeimininkauja komunistai. Ekrane matyti iš Paryžiaus siųsta atvirutė. Arkivyskupas Mečislovas Reinys Lipniūną paskiria Vilniaus universiteto Šv. Jonų bažnyčios kapelionu ir pamokslininku. Čia rinkdavosi daugelis pasiklausyti naujo, tiesaus kunigo drąsių žodžių. Jis kalbėjo aktualiomis temomis. Jo žodžiai buvo kupini optimizmo, skatino nenuleisti rankų, o dirbti ir aukotis.

Kančios kelias

Sovietai buvo labai susidomėję veikla Šv. Jonų bažnyčioje. Per tuos vienerius sovietų valdymo metus NKVD agentai kun. Lipniūną tardė du kartus. Jį sovietai įtraukė į antruosius išvežamųjų sąrašus. Sibiran kelionės jis išvengė tik dėl to, kad prasidėjo vokiečių karas prieš sovietus. Vokiečiams valdant Lietuvą kun. Lipniūnas galėjo dar beveik dvejus metus darbuotis.

Jo iniciatyva įkurtas Laisvės fondas rinko pinigines aukas bei maisto produktus ir 1942 m. vasario 16-osios proga suorganizavo „paguodos siuntinukus" tom šeimom, kurių vyrai buvo išvežti į Sibirą ar komunistų nukankinti. Studentai ateitininkai tuos siuntinukus išvežiojo su tautiniu kaspinu apjuostu laišku, raginančiu nenusiminti, pasitikėti Dievu ir laukti ateinančių laisvės dienų.

Po vieno pamokslo, raginančio lietuvius nevažiuoti į Vokietiją, seminarijos rektorius kun. L. Tulaba gavo pranešimą apie būsimą kun. Lipniūno areštą. Jis pasiūlė kunigui bėgti, bet šis atsakė: „Nebėgsiu". Dirbti su jaunimu buvo ypatingas jo pašaukimas, kuris 1943 m. kovo 17 d. vokiečių areštu buvo nutrauktas.

Vokiečiai, keršydami Lietuvai, kad nesudarė SS dalinio, kun. Lipniūną kartu su 46 lietuviais įkaitais išsiuntė į Štuthofo koncentracijos stovyklą. Ekrane matome kun. Lipniūną kalinio palaidine ir sudaužytus jo akinius. Prasideda dvejų metų gyvenimas mirties lageryje, kur kaliniai be sunkaus, alinančio ilgų valandų darbo yra alkinami, spardomi, mušami, šaudomi. Sveikas žmogus išgyvendavo 3-4 mėnesius. Lipniūnas po mėnesio buvo neatpažįstamai sunykęs. Jis nebūtų išgyvenęs, jeigu po dviejų mėnesių nebūtų lietuviams buvęs suteiktas „garbės kalinių" statusas. Galvojama, kad tos lengvatos buvo suteiktos asmeniškų pažinčių dėka. Apie tą stovyklą kun. St. Yla, buvęs Štuthofo kalinys, yra pasakęs, kad tik velnio vaikai galėjo sukurti tokį pragarą Dievų miške. Tačiau ir čia kun. Lipniūnas darbavosi, kad ir labai suvargęs.

Pas jį išpažinties ateidavo lenkai, nors buvo lenkų kunigų. Nors buvo uždrausta, kun. Lipniūnas rizikuodamas sutartu laiku ateidavo prie moterų skyriaus tvoros ir nuotoliniu būdu suteikdavo lenkėms kalinėms susitaikymo sakramentą. Stovykloje buvo vienas ypač žiaurus prižiūrėtojas, nuo kurio geležinės lazdos smūgių ne vienas nebepakilo. Kartą šis baisusis prižiūrėtojas pakviečia kun. Lipniūną į savo raštinę. Kun. Lipniūnas, galvodamas, kad tai bus paskutinės jo gyvenimo minutės, atsisveikina su savo draugu kun. Yla. Tačiau prižiūrėtojas nuoširdžiai kunigo paklausė: „Ar Dievas man atleis?" „Dievas yra gailestingas", – atsakė kun. Lipniūnas.

Frontui artėjant kaliniai buvo varomi tolyn nuo fronto grupėmis po 850. Tai buvo mirties žygis. Susirgęs dėmėtąja šiltine ir plaučių uždegimu Lipniūnas draugų buvo paguldytas į ligoninę. Kun. Yla girdėjo jo paskutinius žodžius: „Aš kenčiu ir miršta. Betgi aš prisikelsiu. Be mirties nėra prisikėlimo. Ir mes visi, ir tauta, kuri kenčia ir apmirusi, kelsis kaip nugalėtoja". Kun. Yla apie kun. Lipniūną yra pasakęs: „Jam nebuvo priešo, o draugas – kiekvienas".

Rasa Kasniūnienė perskaitė savo tėvelio Pilypo Naručio rašytą laišką, kuriame dėkojo už pakvietimą į kun. Lipniūno fotografijų parodą Vilniuje. Tame laiške Pilypas Narutis, jauniausias – 22 metų įkaitas, kartu su kun. Lipniūnu kalėjęs Štuthofe, prisiminė koncentracijos stovykloje iškentėtas dienas.

Beatifikacijos byla

Kunigas Vitalijus Kodis, besirūpinantis kun. Lipniūno beatifikacijos byla, prisijungęs iš Lietuvos papasakojo apie bylos eigą, kuria pradėta rūpintis 2006 m. Ji turi dvi fazes. Pirmoji – dokumentų rinkimas Lietuvoje. Dokumentai pradėti rinkti netrukus po kun. Lipniūno mirties. Daug liudijimų atėjo iš lenkų, nurodančių, kad kun. Lipniūnas buvo šviesa Štuthofo pragare. Byla turi 6 000 puslapių ir paruošta antrai fazei Romoje. Kun. Lipniūno paskelbimas palaimintuoju yra malonė Lietuvai ir visai bažnyčiai.

Kun. Lipniūno kuopos moksleiviai

Baigiamojoje dalyje įsijungė Čikagos Kun. Lipniūno-Aleksandro Stulginskio moksleivių ateitininkų kuopos nariai su globėju Mykolu Daugirdu, kuris padėkojo už pasiūlymą moksleiviams giliau susipažinti su kun. Lipniūno asmenybe. Kiekvienas narys peržiūrėjo filmuką apie kun. Lipniūną ir atsakė į paruoštus tris klausimus: „Kada jūs esate sekę kelią, kuris buvo sunkus, bet žinojot, jog buvo teisingas? Šiomis dienomis mūsų visuomenę vargina neapykanta artimui. Kaip mes galime sėti meilę ir suvienyti žmoniją? Kunigas Lipniūnas dirbo su jaunimu, įkvėpdamas juos savo pamokslais ir vesdamas juos Kristaus keliu. Koks žmogus jūsų gyvenime įkvėpė jus panašiu būdu?" Simona Bilevičiūtė perskaitė nuoširdžius moksleivių atsakymus.

Užsklandoje moderatorė padėkojo visiems, prisidėjusiems prie minėjimo parengimo ir sėkmės, išvardindama vardus ir ypač paminėjo Ritą Venclovienę, kuri likusi užkulisiuose buvo pagrindinė šio minėjimo iniciatorė ir koordinatorė. Darius Polikaitis Šiaurės Amerikos ateitininkų vardu dėkojo „Giedros" kopirmininkėms, giedrininkėms, moksleiviams ir ypač klausytojams, kad jie noriai prisijungė prie šio minėjimo, kad domisi kun. Lipniūnu.

Su bendra malda ir muzikine palyda informatyvus minėjimas baigėsi, palikęs klausytojus praturtėjusius kun. Lipniūno pažinimu ir jo nesenstančia ir gaivinančia dvasia.

Visą kunigo Lipniūno minėjimą galima matyti ateitininkų tinklalapyje *www.ateitis.org*

Mano kelionė (I)

Aš, broliukas Sigitas ir draugė Marytė Ramanauskaitė prie mūsų gyvenvietės Kassel, Vokietijoje.

IRENA ARNAUSKAITĖ-GRIGAITIENĖ

Duktė: *Mama, parašyk prisiminimus apie pasitraukimą iš Lietuvos.*

Aš: *Oi, aš nesu rašytoja, o, be to, daug ko neprisimenu.*

Duktė: *Kai atvažiavote į New Yorką, kas jus pasitiko?*

Aš: *Daivute, tu kalbi kaip šių dienų žmogus. Niekas nepasitiko, reikėjo susirasti traukinį, kuris nuvežė ten, kur nurodė kelionės dokumentai.*

Duktė: *Mama, matai kaip lengva, pasakok toliau.*

Taip prasidėjo mano atsiminimų užrašai.

Gyvenome Lietuvoje, Kybartuose, visai prie pat Vokietijos rubežiaus. Turėjome namuką, truputį žemės aplinkui, buvo tvartas, kuriame laikėme šieną ir vieną karvutę. Aplink namą augo vaismedžiai, patvoryje – juodųjų serbentų krūmai. Tokia buvo mūsų sodyba. Gale kiemo – šulinys. Prie šulinio man eiti buvo draudžiama. Daug baisių nuotykių pasakodavo, kaip vaikai įkrenta ir prigeria.

Namas buvo nedidelis. Virtuvės dalis buvo ir valgomasis. Krosnis – kūrenama malkomis. Ji buvo naudojama virimui ir apšildymui. Prie krosnies buvo prijungtas kakalis – toks plytų suolas, kuris nuo krosnies įšildavo. Šaltais vakarais tai buvo smagi vieta šeimai pasėdėti. Kitas kambarys dienos metu būdavo ,,salionas", jis vakare tapdavo miegamuoju. Kita namo pusė buvo tokia pati, tik nenaudojama ir nešildoma. Pavasarį, orui atšilus, ši namo dalis tapdavo mano žaidimų karalyste, aš ten praleidau daug dienų.

Tėtis eidavo į darbą. Dirbo Kybartų traukinių stoties muitinėje, o mama, kiek prisimenu, visuomet būdavo namuose. Gyvenome tokioje ramioje, nesudėtingoje idilėje.

Saša

Mūsų namas buvo paskutinis Brigados gatvėje, pažymėtas skaičiumi 5. Toliau buvo pieva, vokiečių kapinaitės, kūdra, pilna varlių. Kaimynų berniukas Saša gyveno šalia mūsų, gretimame name. Jų šeimą sudarė tėvas, motina ir du sūnūs. Saša buvo jaunesnis sūnus, tačiau porą metų vyresnis už mane. Jų šeima turėjo rusiško kraujo. Nors kalbėjo lietuviškai, tačiau jautėsi rusiškumas. Vardas, mano nuomone, irgi rusiškas ir dar šiandien man keista, kad Amerikos prezidentas (Barack Obama – *Red.*) savo vaiką, ir dar mergaitę, pavadino rusišku vardu.

Saša sugebėdavo prisigalvoti visokių išdaigų, o aš, būdama jaunesnė, jo klausydavau. Gal išdaigos buvo sugalvotos jo vyresniojo brolio, o Sašos ir mano įgyvendintos?

Vieną vasaros dieną Saša man sako: „Einame prie kapinaičių parūkyti". Ten augo daug ąžuolų ir buvo daug gilių. Parodė, kad jis turi degtukų ir mums tereikia iš gilių pasidaryti pypkutes. Ir parūkysime. Pasirodo, jis turėjo ir peiliuką, su kuriuo mes išskutom gilių vidurius. Šone išgręžėme skylę ir suradę po šiaudą įkišome į skylę. Pypkutė kaip reikiant, trūksta tabako. Nieko tokio, Saša sugalvojo, kad reikia į ją prikimšti šieno. Tuomet jis uždegs, ir mes rūkysime. Taip ir padarėme. Kai jis uždegė pypkutes, mūsų gilės sudegė su visais šiaudukais ir šienu, beveik pirštus nudegino. Nusprendėme, kad nepavyko, bandėme antrą kartą, rezultatai tokie patys. Tuomet pritrūkome degtukų, atsibodo ir grįžome namo nerūkę.

Vieną pavasario dieną kaimynė savo darže sodino daigus. Susodino visą lysę, norėjo užsiauginti daržovių. Saša, tai matydamas, man pasakė, kad palaukčiau vakaro ir nuėjusi tuos daigus išraučiau. Aš taip ir padariau. Vakare nuėjau ir pradėjau tuos daigus rauti. Roviau, roviau ir mečiau šalia. Laimė, kad greitai tas darbas atsibodo ir per daug žalos nepadariau, daug augalų liko augti. Koks kilo triukšmas, kai kaimynė atrado išrautus jos sodintus daigus. Aiškinausi, kad man taip padaryti liepė Saša. Tačiau jis nebuvo nubaustas, nubausta buvau aš ir dar man buvo uždrausta su Saša bendrauti. Man atrodė, kad labai ilgai reikėjo vienai nuobodžiauti. Reikėjo taisyti pašlijusius santykius su kaimynais, jų atsiprašinėti, pasižadėti daugiau taip nedaryti ir t. t. Viskas, laikui bėgant, susitvarkė. Aš visą vasarą žiūrėjau į lauką, kaip tos daržovės gražiai auga, bet artyn prie jų nėjau.

Po kiek laiko man Saša sako, kad yra skirtumas tarp mergaitės ir berniuko. Šio jo pasakojimo atidžiai klausiausi. Man nebuvo aišku, koks čia gali būti skirtumas. Jis man sako: „Einame į tvartą, kur niekas nemato, aš tau parodysiu". Ir mes pradėjome eiti tvarto link. Būčiau turėjusi pirmą anatomijos pamoką, bet tuo tarpu iš namo išėjo mama ir paklausė, kur mes einame. Aš jai labai rimtai pasakiau: „Einame į tvartą, man Saša parodys, koks skirtumas tarp berniuko ir mergaitės". Oi... oi... oi... Tąsyk taip ir neteko sužinoti, koks skirtumas yra tarp berniuko ir mergaitės.

Likimas mane ir Sašą išskyrė. Saša liko gyventi savuose namuose, Lietuvos kampelyje, ir tikriausiai toliau išdarinėjo išdaigas, o aš iškeliavau į nežinomybę, į svetimus kraštus. Kito tokio vado, kaip Saša, gyvenime daugiau neradau. Po daugiau kaip 50 metų, kai lankiausi Lietuvoje, giminės mane nuvežė pažiūrėti senos mūsų sodybos. Mūsų name gyveno nepažįstami žmonės. Jie mus pakvietė į vidų, pasodino tame pačiame ,,salione", kurį puikiai prisiminiau. Šalia buvo Sašos namas, jame gyveno jo vyresnysis brolis su šeima. Pakvietė brolį užeiti, jis mielai atėjo, bet manęs neprisiminė. Sašos, nors labai norėjau, sutikti neteko. Jo brolis pasakė, kad Saša jau miręs.

Labai susidomėjusi žvalgiausi po namą. Virtuvėje mačiau tą pačią spintą, kurią mes prieš daugelį metų naudojome ir palikome. Valgomojo stalas irgi buvo tas pats, tik mano paliktos lėlės nebuvo. Jaučiausi sugrįžusi į tolimą praeitį. Pakėliau akis ir norėjau pamatyti tą elektros lemputę, kurią, įvedus elektrą, taip stebėdavau, kai ji degdavo. Lemputė jau buvo pakeista. Visa kita, visa aplinka, buvo ta pati, tik dabar viskas labai sumažėję. Nuėjau pažiūrėti į patvorį, kur anksčiau augo juodųjų serbentų krūmai. Aš mėgdavau skinti tas skanias juodas uogas ir valgyti. Čia praleisdavau daug laiko. Krūmai jau buvo išnykę, patvorys plikas. Nebuvo nei obelaitės, kuri namo priekyje, prie lango, kiekvieną pavasarį žydėdavo. Nuo pat pražydėjimo imdavau laukti obuolių. Stebėdavau, kai atsirasdavo maži obuoliukai. Sulaukdavau prinokusių, bet tai trukdavo be galo ilgai.

Paliekant namus

Prasidėjo keisti laikai. Reikėjo daug ko bijoti. Būdavo kratos. Atsimenu vieną tokią. Po to, kai kareiviai perėjo tikrindami mūsų namą ir nieko nerado, mama ir tėtis džiaugėsi, kad jie nepamatė kampe stovinčio žąsies taukų kibiriuko. Jie mat ieškojo, kur kas gali būti paslėpta, o šis kibiriukas stovėjo atvirai. Jie išėjo nekreipdami į jį dėmesio. Kareiviai ateidavo uniformuoti, su ginklu rankose. Drąsiai atidarydavo duris ir savo dumblėtais čebatais žengdavo vidun. Aš kareivių kratų bijodavau. Lįsdavau į kamputį ir tylėdavau, nejudėdama sėdėdavau ir drebėdavau. Po kratos jie išeidavo, kaip ir atėję, trenkdami kuo garsiau durimis.

Tėvai nusprendė, kad reikia trauktis į kaimą. Kaime saugiau, mieste jau nesaugu. Pasiėmėme keletą svarbiausių daiktų ir išvykome. Išeidama pro duris, aš pamačiau savo lėlę, sėdinčią ant stalo ir tikrai prašančią, kad paimčiau kartu. Norėjau grįžti ją paimti, bet tėvai užprotestavo ir sakė – tik jau keliaujame be žaislų.

Pas ūkininką radome daug kitų miestiečių. Patalpino mus, kur turėjo vietos, tad mums teko miegoti kluone ant šiaudų. Davė valgyti, bet reikalavo, kad vyrai stotų į talką prie kaimo darbų. Kaime praleidome porą mėnesių, paskui pradėjo rūpėti namai.

Tėvai nutarė grįžti į miestą, namo. Grįžę savo namą radome užimtą vokiečių kareivių. Man buvo baisu, atrodė, kad jų pilnas namas, visi uniformuoti ir nešiojo čebatus. Galimybės grįžti gyventi į savo namus nebuvo.

Tėtis susirado draugus, kurie mus priėmė gyventi su jais kartu. Man ten patiko, pro jų sodybą tekėjo upelis, buvo galima braidžioti. Skaidrus vanduo gražiai čiurkšleno virš akmenukų dugno. Kai braidydavau, pėdos skaudžiai remdavosi į tuos akmenukus.

Po poros dienų, traukiantis vokiečių kariuomenei, tėtis nusprendė, kad ir mums reikia trauktis su vokiečiais. Atrodė, kad pas vokiečius bus geriau, negu likti Lietuvoje, kurią užims rusai. Traukėmės, galvodami, kad laikinai. Manėme, kad kai viskas sunormalės, nebebus to chaoso, tuomet galėsime grįžti.

Kelionė į nežinomybę

Tėtis susižinojo, kad iš Kybartų stoties netrukus turi išleisti traukinį į Vokietiją. Prie šio traukinio, sakė, prijungs vieną prekinį vagoną, ir kas nori, gali važiuoti. Mes nežinojome, ką daryti, bet padarėme greitą sprendimą – keliauti. Žmonių, norinčių bėgti į Vokietiją, prisirinko pilnas vagonas.

Išvykome. Vagonas buvo be jokių patogumų. Mūsų šeima – tėtis, mama, aš (7 metų) ir pusantrų metų broliukas. Keleiviai išsisklaidė po vagono kampus ir įsitaisė ant grindų. Buvo kieta, kvapas nekoks, bet traukinys judėjo link Vokietijos. Nebuvo tualetų. Kažkas iš keleivių išlaužė grindyse lentą. Skylė grindyse tapo mūsų tualetu. Reikalui prispyrus, visi juo naudojosi. Dienos šviesą matėme tik pro šoninių lentų plyšius arba pro grindyse išlaužtą skylę. Tapome pabėgėliais.

Pasiekus maršruto galą, traukinį keleiviams reikėjo palikti. Ir tai atsitiko nežinomoje vietoje, svetimame krašte. Neturėjome pažįstamų, nemokėjome kalbos, nežinojome kur prisiglausti. Atsidūrę tokioje situacijoje, išdrįsome kreiptis į vietos gyventojus, prašydami nakvynės. Vokiečiai pabėgėlius priimdavo ir suteikdavo nakvynę. Kartą gavome kambarį su lovomis ir minkšta patalyne. Kitą kartą vietos gyventojai, neturėdami kambario, paguldė mus kluone ant šieno. Tai irgi buvo priimtina. Atsimenu, naktį tvarte kilo sumišimas. Tame pačiame kluone, kur mes buvom apnakvindinti, karvė pradėjo veršiuotis. Išbudusi iš miego norėjau matyti, kas darosi. Žiūrėti tėvai neleido, liepė toliau miegoti. Kitą rytą parodė naujagimį – mažą veršelį.

Keliavome toliau. Kartais vėl tekdavo važiuoti traukiniu. Nors buvo patogu, bet ši kelionė taip pat buvo ir pavojinga. Karo metu judantį traukinį bombarduodavo, nes jis buvo geras taikinys. Traukinys važiuodavo tol, kol mašinistai pamatydavo, kad artėja bombonešiai. Tuomet iš karto čia pat stabdydavo, dažniausiai atvirame lauke. Žmonės kuo greičiausiai bėgdavo iš traukinio į pievas, kuo toliau nuo taikinio, kad bombardavimo metu nenukentėtų. Praskridus bombonešiams, reikėdavo kuo greičiau grįžti į traukinį, nes jis pajudėdavo nieko nelaukdamas. Jeigu suspėdavai grįžti, važiuodavai toliau, jeigu nespėdavai, likdavai plikame lauke.

Nukelta į 11 psl.

LIETUVA IR PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

Virusas plinta, nes žmonės nesilaiko rekomendacijų

Vilnius (BNS) – Koronaviruso plitimas nesustoja, nes žmonės nesilaiko rekomendacijų, sako laikinasis sveikatos apsaugos ministras Aurelijus Veryga.

„Aš kalbu apie nerimą keliančias žinutes ir apie įmones, kurios slepia atvejus, neizoliuoja žmonių, girdime apie šventes, kur žmonės susirenka ir švenčia. Tai ir yra, matyt, prielaida, kodėl viruso plitimas nesustoja, nes tiesiog nesilaikome rekomendacijų ir elgiamės neatsakingai", – rekordinius COVID-19 skaičius komentavo A. Veryga.

Statistikos departamentas pranešė, kad per gruodžio 2 dieną Lietuvoje patvirtinta 2 450 naujų COVID-19 ligos atvejų. Tai didžiausias naujų atvejų skaičius per parą nuo pandemijos pradžios.

Laikinasis premjeras Saulius Skvernelis teigia, kad jokie ribojimai neduos rezultato, jei žmonės jų nesilaikys, tačiau situacijai negerėjant reikės imtis dar papildomų priemonių.

„Turbūt mes galime ypatingai griežtus ribojimus padaryti, bet jei mes jų nesilaikysime, nebus rezultato. Tai, kas yra dabar, jei to laikytumėmės, būtų kitas rezultatas. Vėl padaryti papildomi žingsniai, jei matysime, kad nėra to lūžio, kurio norėtųsi, reikės imtis (taikyti) kitas priemones", – sakė premjeras.

Lietuvoje nuo pandemijos pradžios COVID-19 liga šalyje užsikrėtė 67 tūkst. 66 asmenys, 39 tūkst. 377 – tebeserga, 26 tūkst. 836 – pasveiko. Dėl koronaviruso Lietuvoje iš viso mirė 564 žmonės, dėl kitų priežasčių mirė 289 užsikrėtusieji.

Antrasis karantinas įvestas lapkričio 7-ąją trims savaitėms, tačiau negerėjant situacijai jis pratęstas iki gruodžio vidurio.

Atsisveikino L. Linkevičius

Vilnius (Pranešimas spaudai) – Laikinai einantis užsienio reikalų ministro pareigas Linas Linkevičius nuotolinėje diskusijoje su Europos Sąjungos (ES) valstybių ambasadoriais Lietuvoje pabrėžė, kad ES turi proaktyviai teikti pagalbą demokratinių pokyčių siekiančioms Rytų kaimynystės partnerėms.

„Turime išlaikyti paramą savo demokratinę sistemą stiprinančioms Moldovai ir Sakartvelui. Kalnų Karabacho konflikte nepasiekti ilgalaikiai sprendimai, o į paliaubų rengimą neįsitraukusios ES vietą užėmė Rusija ir Turkija. ES teisingai reaguoja į Baltarusijos režimo represijas, tačiau vien sankcijų nepakaks", – teigė ministras. L. Linkevičius taip pat pažymėjo, kad svarbu tęsti dialogą su Rusijos pilietine visuomene.

L. Linkevičius pabrėžė, kad darbą pradėjus naujai JAV prezidento komandai, ES turi aktyviai siekti įsitraukti į dialogą ir kartu spręsti globalias klimato kaitos problemas, stiprinti tarptautinę sistemą, priimti savo atsakomybės dalį užtikrinant euroatlantinį saugumą.

„ES-JAV santykiuose raginu koncentruotis į tai, ką galime pasiekti dirbdami kartu. JAV politinė sistema pasižymi nuoseklumu, todėl ilgamečiai ryšiai yra gyvybingi. Turime ir toliau derinti veiksmus, siekti bendrų tikslų stiprinant transatlantinį saugumą, reaguojant į klimato kaitos iššūkius", – teigė L. Linkevičius.

Lietuva negavo atsakymų apie incidentą Astravo AE

Vilnius (BNS) – Lietuva negavo Minsko atsakymo apie Astravo atominės elektrinės avarinės aušinimo sistemos būklę po to, kai joje galbūt įvyko incidentas. Minsko teigimu, ypatingų ar neįprastų įvykių nebuvo.

Valstybinė atominės energetikos saugos inspekcija (VATESI) pranešė, kad artimiausiu metu ketina dar kartą kreiptis į Baltarusijos Ekstremaliųjų situacijų ministeriją paraginant teikti informaciją apie visus neįprastus įvykius, įskaitant ir galinčius sukelti visuomenės susirūpinimą.

VATESI paprašė Baltarusijos institucijų informacijos apie galimą pirmojo Astravo AE bloko rezervinės reaktoriaus aušinimo sistemos gedimą.

Pasak VATESI, Baltarusijos ministerija nurodė, kad kuro užkrovimo metu nebuvo įvykių, kurie galėtų būti klasifikuojami kaip ypatingi ar neįprasti.

Buvo skelbiama, kad pirmojo reaktoriaus bandymų metu įvyko rimta avarija – buvo smarkiai pažeista avarinio aušinimo sistemos cisterna, kurią bandoma suremontuoti, todėl reaktorius dirba be šios sistemos.

Tai jau ne pirmas incidentas Astravo AE pastaruoju metu. Lapkričio 8-ąją jau veikiančioje ir elektrą gaminančioje jėgainėje, pasak šalies žiniasklaidos, sprogo keli įtampos transformatoriai, buvo sustabdyta pirmojo reaktoriaus turbina.

Persekiojamiems baltarusiams – nemokamos vizos

Vilnius (Mano vyriausybė) – Vyriausybė nusprendė režimo persekiojamiems baltarusiams nemokamai išduoti nacionalines Lietuvos vizas. Tokį siūlymą teikė Užsienio reikalų ministerija.

„Dėl Baltarusijos režimo vykdomos prievartos prieš savo piliečius ir masinių žmogaus teisių pažeidimų į Lietuvą nori atvykti vis daugiau Baltarusijos piliečių, ieškančių prieglobsčio ir laikinos apsaugos. Norėdami atvykti ir ilgiau pasilikti Lietuvoje, Baltarusijos piliečiai privalo gauti ilgalaikę nacionalinę vizą, už kurios prašymo išduoti nagrinėjimą, imamas 60 eurų konsulinis mokestis. Nuo šiol mokestis nebus imamas", – sakė laikinai Ministro Pirmininko pareigas einantis Saulius Skvernelis.

Protestai, prasidėję rugpjūčio pradžioje vis dar tęsiasi, policija naudoja brutalią jėgą. Delfi nuotr.

Žvalgyba perspėjo J. Biden komandą dėl Kinijos

Washingtonas (BNS) – Po JAV prezidento rinkimų Kinija stengiasi užsitikrinti įtaką Joe Biden administracijos potencialiems darbuotojams, todėl amerikiečių žvalgybos pareigūnai konsultuoja juos dėl šio poveikio, sakė Nacionalinio kontržvalgybos ir saugumo centro direktorius William Evanina.

„Dabar stebime planuotą ir prognozuojamą Kinijos įtakos kampanijos perorientavimą į išrinktojo prezidento Joe Biden būsimosios administracijos narius", – pareiškė W. Evanina, sakydamas kalbą Aspeno institute.

Pareigūnas pridūrė, kad šios pastangos „nukreiptos ne vien į naujosios administracijos narius, bet ir jų aplinkos narius".

Jis pabrėžė, kad labai svarbu J. Biden užtikrinti prieigą prie JAV žvalgybos bendruomenės teikiamos konfidencialios informacijos.

JAV generalinio prokuroro pavaduotojas nacionalinio saugumo reikalams John Demers paragino būsimąją administraciją išlikti budrią užsienio įtakos grėsmių atžvilgiu.

J. Demers taip pat atkreipė dėmesį, kad kitos šalys pasimokė po Rusijos kišimosi į 2016 metų JAV prezidento rinkimus kampanijos, apėmusios kibernetines atakas ir dezinformacijos pastangas.

JAV tikisi iki kovo paskiepyti 100 mln. žmonių

Washingtonas (ELTA) – JAV tikisi iki 2021 m. vasario pabaigos nuo COVID-19 paskiepyti 100 mln. žmonių – 40 proc. šalies gyventojų – pareiškė aukšto rango pareigūnas.

Manoma, kad masinis skiepijimas bus pradėtas artimiausiomis savaitėmis, kai „Pfizer-BioNTech" ir „Moderna" vakcinos bus patvirtintos. Imunitetui įgyti reikės dviejų kiekvienos vakcinos dozių. Antroji dozė turės būti suleidžiama atitinkamai po trijų ir keturių savaičių.

Pirmiausia bus skiepijami į rizikos grupes patenkantys žmonės – senoliai, sveikatos priežiūros darbuotojai ir kiti.

Jau gruodį bus pakankamai vakcinos dozių paskiepyti 3 mln. slaugos namų gyventojų. Iš viso tikimasi gruodį pagaminti 20 mln. vakcinų dozių, sausį – 30 mln., o vasarį – dar 50 mln.

Tiesa, į šiuos skaičius neįtrauktos beveik sukurtos ir patikrintos „Johnson & Johnson" ir „AstraZeneca" vakcinos, kurias patvirtinti tikimasi kitų metų pradžioje.

„Pfizer/BioNTech" vakcina patvirtinta JK

Londonas (ELTA) – Jungtinė Karalystė tapo pirma šalimi pasaulyje, patvirtinusia „Pfizer/BioNTech" vakciną nuo COVID-19 plačiam naudojimui, pranešė abi įmonės Meinze ir New Yorke.

„Vyriausybė šiandien priėmė nepriklausomos Vaistų ir sveikatos priežiūros produktų reguliavimo agentūros (MHRA) rekomendaciją patvirtinti naudojimui „Pfizer/BioNTech" vakciną nuo COVID-19", – paskelbė JK vyriausybė.

„JK vakcina bus prieinama nuo kitos savaitės", – pridūrė vyriausybė. Tai suteikia JK žalią šviesą pradėti naudoti vakciną greičiau nei Europos Sąjungai ir JAV.

Vokietijoje įsikūrusios farmacijos įmonės „BioNTech" ir jos JAV partnerės „Pfizer" sukurta vakcina suteikia 95 proc. apsaugą.

JK anksčiau nei kiti pradės skiepyti vakcina nuo koronoviruso. LOGO nuotr.

„BioNTech" paskelbtame pareiškime nurodoma, kad įmonės yra pasiruošusios nedelsiant pristatyti į JK pirmąsias vakcinos dozes.

Japonija žada gyventojams nemokamus skiepus

Tokijas (ELTA) – Japonijos vyriausybė pažadėjo nemokamus skiepus nuo koronaviruso visiems gyventojams. Aukštieji parlamento rūmai priėmė įstatymą, kuris numato, kad valstybė padengs vakcinacijos kaštus 126 mln. šalies gyventojų.

Japonija užsitikrino „Biontech" ir „Pfizer" vakcinos 60 mln. žmonių ir „Moderna" vakcinos dar 25 mln. gyventojų. Britų ir švedų gamintoja „Astra Zeneca" pažadėjo 120 mln. vakcinos dozių.

Sugriežtino kelionių apribojimus Kinijos komunistams

Washingtonas (ELTA) – Washingtonas įvedė naujus apribojimus į JAV atvykstantiems Kinijos komunistų partijos nariams, remdamasis Valstybės departamentu.

Kinijos komunistų partijos nariai ir jų šeimos nariai nuo šiol negalės gauti ilgesnės nei 1 mėn. trukmės vizos vienam apsilankymui JAV. „Ilgus dešimtmečius leidome CCP (Kinijos komunistų partijai) laisvai ir netrukdomai patekti į JAV institucijas ir verslui, kai JAV piliečiams Kinijoje tokios privilegijos nebuvo suteikiamos", – teigė Valstybės departamento atstovas.

Anksčiau pareiškėjai galėjo gauti net iki 10 metų trukmės lankytojų vizas. Naujieji apribojimai gali paveikti net 270 mln. Kinijos gyventojų.

Šiemet JAV ir Kinijos santykiuose smarkiai išaugo įtampa, o abi pusės sugriežtino kelionių apribojimus įvairioms gyventojų grupėms, įskaitant žurnalistus ir studentus.

Nebeprekiaus naujais benzininiais automobiliais

Tokijas (ELTA) – Japonija po XXI a. 4 deš. viduryje ketina uždrausti naujų benzinu varomų automobilių pardavimą, skelbia šalies žiniasklaida. Taip siekiama įgyvendinti Japonijos išsikeltus 2050 m. klimato kaitos tikslus.

Naujasis draudimas gali būti paskelbtas jau kitą savaitę, juo bus siekiama skatinti elektromobilių ir hibridinių automobilių naudojimą.

Japonijos premjeras Yoshihide Suga spalį iškėlė tikslą Japonijai iki 2050 m. tapti klimatui neutralia valstybe.

SPORTAS

Parengė Dainius Ruževičius

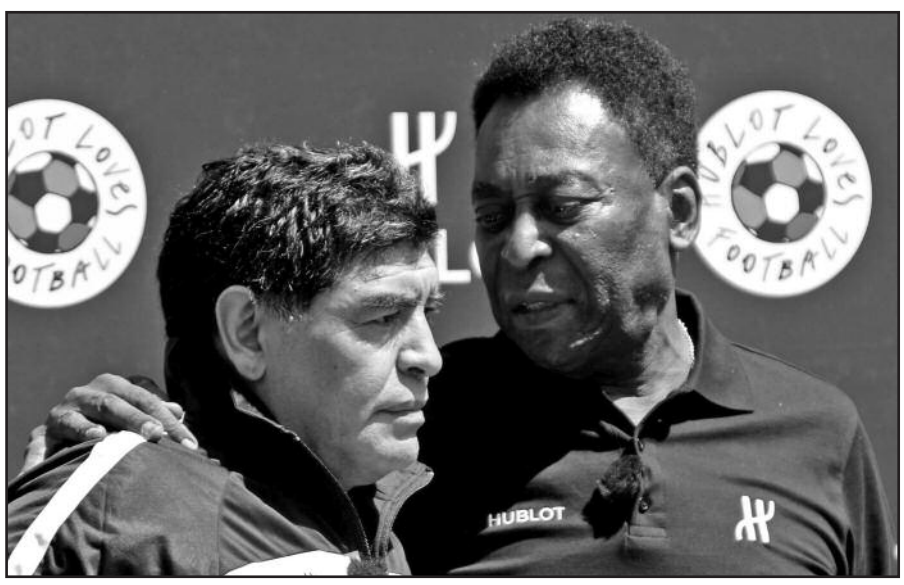

Pele ruošiasi sužaisti su Maradona danguje.

Futbolo pasaulis sukrėstas: mirė legendinis **Diego Maradona**

Argentinos futbolo dievukas Diego Maradona mirė eidamas 61-uosius metus. Pastaruoju metu sveikatos problemų turėjusiam D. Maradona sustojo širdis. Lapkričio pradžioje argentiniečiui buvo sėkmingai atlikta smegenų operacija, per kurią buvo pašalintas kraujo krešulys.

D. Maradona spalio 30 d. sukako 60 metų, ir tą vakarą jis pasirodė nacionalinio čempionato „Gimnasia y Esgrima" rungtynėse prieš klubą „Patronato". Tas varžybas jo treniruojama komanda laimėjo rezultatu 3:0, bet D. Maradona išėjo nesulaukęs pirmojo kėlinio pabaigos, todėl kilo klausimų apie jo sveikatą.

Praėjus trims dienoms jis buvo paguldytas tyrimams į privačią ligoninę La Plata. D. Maradona šiame mieste gyveno nuo praėjusių metų pabaigos.

Genialų futbolininką, Pasaulio čempionės Argentinos rinktinės kapitoną, nuolat lydėjo skandalingi poelgiai, kurie neigiamai atsiliepė jo sveikatai.

D. Maradona savo profesionalo futbolininko karjerą baigė 1997 m., vos po trejų metų buvo paguldytas į ligoninę. Dar kartą medikų priežiūroje buvo 2004-aisiais. Abu kartus D. Maradona turėjo problemų su širdimi, o pagrindinė sutrikimų priežastis buvo kokaino vartojimas. 2007 m. D. Maradona gydytojų rankose atsidūrė dėl besaikio valgymo ir alkoholio vartojimo, o jam buvo nustatytas ūminis hepatitas. Narkotikai futbolininką lydėjo dar profesionaliai žaidžiant. Pats žaidėjas yra prisipažinęs, kad kokainą vartoti pradėjo būdamas 24 metų.

D. Maradona 1986 m. tapo pasaulio čempionu su Argentinos rinktine. Europoje jis gynė „Barcelona", „Sevilla", „Napoli" klubų gretas, su pastaruoju du kartus tapo Italijos čempionu.

Per karjerą 1977–1994 m. su Argentinos futbolo rinktine sužaidė 91 rungtynes ir įmušė 34 įvarčius. Iš viso futbolininkas yra sužaidęs 678 rungtynes ir įmušęs 345 įvarčius.

Pasaulis gedi

Vos tik pasklidus žiniai apie D. Maradona mirtį, Argentinos vyriausybė paskelbė trijų dienų valstybinį gedulą.

Pasaulis tiesiog buvo šokiruotas žinia apie D. Marodona mirtį. „Labai gaila netekti draugų tokiu būdu. Be abejo, kažkada mes su juo sužaisime futbolą danguje", – pasisakė pasaulio garsenybė brazilas Pele.

Šių dienų žvaigždė portugalas Cristiano Ronaldo parašė: „Šiandien aš atsisveikinu su draugu, o pasaulis su amžinu genijumi. Jis vienas geriausių istorijoje. Jis yra stebukladarys. Jis išėjo per anksti, bet paliko mums neįtikėtinai didelį palikimą ir tuštumą. Jos neįmanoma užpildyti niekuo. Ilsėkis ramybėje, didis žmogau. Tu niekada nebūsi užmirštas".

Buvęs Anglijos futbolo rinktinės žaidėjas Gary Lineker pavadino D. Maradona „geriausiu savo kartos žaidėju ir, galimai, iškiliausiu visų laikų futbolininku".

Sužinojęs apie savo šalies žvaigždės netektį pasisakė ir Lionel Messi. „Tai labai liūdna diena visiems argentiniečiams ir visam futbolui. Jis palieka mus, bet neišeina, nes Diego yra amžinas. Aš atmintyje turiu visus tuos puikius momentus, kai mes buvome kartu, bendravome. Užuojauta šeimai ir draugams. Ilsėkis ramybėje", – sakė L. Messi.

Jis praėjusį sekmadienį gražiai pagerbė mirusį tautietį, bet už tai sulaukė sankcijų iš „La Liga" pirmenybių drausmės komiteto. „Barcelona" klubui atstovaujantis argentinietis rungtynėse prieš Pamplonos „Osasuna" antrajame kėlinyje įmušė fantastišką įvartį ir švęsdamas nusiėmė marškinėlius. Po jais slypėjo „Newell's Old Boys" komandos marškinėliai, kuriuos karjeros pabaigoje vilkėjo pats D. Maradona. Nors šis gestas buvo skirtas pagerbti legendai, L. Messi neišvengė geltonos kortelės, kurią arbitrai parodo marškinėlius nusiėmusiems futbolininkams. O po rungtynių už geltoną kortelę žvaigždė buvo nubaustas 600 eurų pinigine bauda.

Buvo K. Bryant idealas

2020 m. iš gyvenimo pasitraukė dvi superžvaigždės – krepšininkas Kobe Bryant ir futbolininkas D. Maradona.

Vienas ir geriausių visų laikų planetos krepšininkų K. Bryant itin mėgo futbolą. Garsiojo krepšininko tėvas Joe Bryant rungtyniavo Italijoje, todėl didžioji dalis Kobe vaikystės prabėgo šioje šalyje. Būtent tuo pat metu Italijos futbolo pirmenybėse žibėjo D. Maradona. Argentinietis „Napol" komandoje praleido net septynerius metus (1984–1991) ir per 259 sužaistas rungtynes įmušė 115 įvarčių.

„Mylių D. Maradona – jis yra mano idealas. Kai buvau jaunas ir gyvenau Italijoje, visada stebėdavau 'Napoli' rungtynes, kuriose žaisdavo D. Maradona", – prieš tragišką žūtį teigė K. Bryant.

Argentinos futbolo burtininkas taip pat mėgo krepšinį ir buvo „Lakers" klubo gynėjo gerbėjas. „Ačiū už magiją", – po 2016 m. įvykusių paskutiniųjų K. Bryant rungtynių jam pasakė D. Maradona.

Po sausio pabaigoje įvykusios sraigtasparnio katastrofos argentinietis savo socialiniame tinkle „Instagram" išreiškė pagarbą tragiškai žuvusiam dukart olimpiniam čempionui. „Visi geri žmonės išeina. Sudie, legenda", – tąsyk rašė futbolininkas.

Dar vienas lietuvis NBA: **D. Sirvydis** pasirašė sutartį su **„Pistons"**

Netikėtai į NBA prasimušęs D. Sirvydis tapo ketvirtu Lietuvos krepšininku stipriausiame pasaulyje klubiniame čempionate.

Lietuvos krepšininkas Deividas Sirvydis pasirašė trejų metų trukmės sutartį su NBA klubu – jis tapo Detroito „Pistons" nariu.

Lapkričio 17-ąją D. Sirvydis paliko Jeruzalės „Hapoel" ir išvyko į JAV, kur dalyvavo „Pistons" treniruočių stovykloje. 20-mečiui lietuviui pavyko patraukti Detroito komandos trenerių dėmesį.

Jau pirmajame savo sezone 204 cm ūgio gynėjas uždirbs beveik 1 mln. JAV dolerių, o antrajame sezone jo atlyginimas sieks 1,5 mln. JAV dolerių. Jei „Pistons" nuspręs D. Sirvydį išlaikyti ir trečiajam sezonui, lietuvis savo kišenę papildys beveik 1,8 mln. JAV dolerių.

Šiuo metu „Pistons" komandą treniruoja buvęs ilgametis Jono Valančiūno treneris Dwane Casey. Praėjusį NBA sezoną klubo rezultatai buvo vieni iš prasčiausių Rytų konferencijoje, „Pistons" į Orlande vykusį sezono pratęsimo „burbulą" nekeliavo.

Jeigu D. Sirvydis liks pagrindinėje Detroito komandos sudėtyje (į ją šiuo metu yra įtrauktas) ir nebus skolinamas NBA Plėtojimosi G lygos komandai, ateinantį sezoną jis taps ketvirtu Lietuvos krepšininku stipriausiame pasaulyje klubiniame čempionate. NBA taip pat žaidžia Jonas Valančiūnas (Memphis „Grizzlies"), Domantas Sabonis (Indianos „Pacers") bei Lietuvos pilietybės aktyviai siekiantis Ignas Brazdeikis (New Yorko „Knicks").

D. Sirvydis 2019-ųjų NBA naujokų biržoje buvo pašauktas 37 numeriu. Tuomet jį pasirinko Dallas „Mavericks", bet teisės į krepšininką iš karto buvo perleistos Detroito klubui.

Šią vasarą talentingą krepšininką Vilniaus „Rytas" pardavė „Hapoel" klubui, tačiau Izraelyje krepšininkas neužsibuvo.

D. Sirvydis yra buvusio ilgamečio LKL žaidėjo Virginijaus Sirvydžio sūnus.

I. Brazdeikiui pilietybė gali būti suteikta dar šiemet

Prezidentūra gavo trūkstamus lietuvių kilmės krepšininko Igno Brazdeikio dokumentus, todėl sprendimas dėl Lietuvos pilietybės suteikimo gali būti priimtas dar šiemet.

Suteikus Lietuvos pilietybę I. Brazdeikis gali sustiprinti šiuo metu ne geriausius laikus išgyvenančią Lietuvos krepšinio rinktinę.

21 metų lietuvių kilmės kanadiečių krepšininkas gimė Kaune, tačiau vėliau su tėvais emigravo į JAV. Iš ten persikėlė į Kanadą, kurios pilietybę jis šiuo metu ir turi.

I. Brazdeikis NBA priklauso New Yorko „Knicks" klubui, bet daugiau rungtyniavo NBA „G" lygoje, kur buvo vienas iš Westchester „Knicks" lyderių.

Prezidentas, vadovaudamasis Pilietybės įstatymu, gali išimties tvarka suteikti Lietuvos pilietybę ypatingų nuopelnų šaliai turintiems kitų valstybių piliečiams ar asmenims be pilietybės, kurie integravosi į Lietuvos visuomenę.

15-os advokatų komanda | Ilgametė patirtis | Lietuviškai kalbantys profesionalai

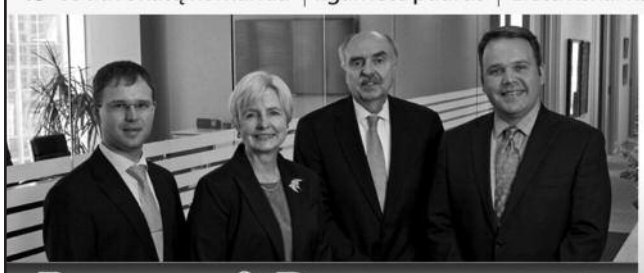

BOODELL & DOMANSKIS, LLC

Nekilnojamas turtas
Įmonių ir komercinė teisė
Paveldėjimo teisė JAV ir Lietuvoje
Atstovavimas teismuose

Adomas Siudika, Teisininkas, (312) 938-4909, asiudika@boodlaw.com
Audra P. Karalius, Advokatė, (312) 219-8540, akaralius@boodlaw.com
A. Rimas Domanskis, Advokatas, (312) 540-1075, domanskis@boodlaw.com
Dainius R. Dumbrys, Advokatas, (312) 938-4905, ddumbrys@boodlaw.com

One North Franklin, Suite 1200, Chicago, IL 60606
Fax: (312) 540 1162
www.boodlaw.com

RACINE BAKERY

KEPYKLA IR DELIKATESAI
6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę – www.racinebakery.com

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

GEDAS M. GRINIS, MD
Inkstų,pūslės ir prostatos gydymas bei chirurgija
MercyHealth Hospital and Medical Center - Walworth
N2950 State Road 67 Lake Geneva, WI 53147
262-245-0535

AUSŲ, NOSIES, GERKLĖS LIGOS

Darius Bliznikas MD SC
Ear, Nose and Throat • Allergy

7110 West 127th st. Ste 210, Palos Heights IL 60463
708-586-2212
www.palosent.com

SKELBIMAI
www.draugas.org
773-585-9500

STUBURO IR SKAUSMO LIGOS

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS-PRUNSKIS, MD
ir partneriai Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elmhurst: 630-748-3300
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Barrington: 847-852-2000
Libertyville: 847-984-2500
www.illinoispain.com

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, MD
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

LINAS SIDRYS, MD
AKIŲ LIGOS–CHIRURGIJA–AKINIAI
2701 W 69 th St., Chicago, IL
5706 W 111th St., Chicago Ridge, IL
Tel. 708-636-6622

DR. ELIGIJUS LELIS
Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
963 N. 129th Infantry Dr. #110
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. SIMONA ŽILIŪTĖ
Dantų gydytoja
perėmė dr. Petreikytės kabinetą.
Laukiami ir seni, ir nauji pacientai.
9055 S. Roberts Road,
Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-4055
Valandos susitarus

DR. RAMUNĖ MACIJAUSKAS
Dantų gydytoja
9356 S. Roberts Road
Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-2131
Valandos susitarus

DR. LINA POŠKUS
Dantų gydytoja
11739 Southwest Hwy,
Palos Hts, IL 60463
9201 Broadway Ave., Brookfield
Tel. 708-387-2020

DR. DAIVA BIDVA
Dantų gydytoja
950 York rd. #110
Hinsdale, IL 60521
Tel. 708-485-2828

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

DR. GAILĖ V. ČERNIAUSKAS
DANTŲ GYDYTOJA
Amerikos „TOP DENTIST" 2009 M.
318 W. Touhy Avenue
Park Ridge, IL 60068
Tel. 847-692-2303
www.parkridgesmiles.com
PILNA DANTŲ PRIEŽIŪRA:
- implantai
- tiltai, karūnos, protezai
- vaikų dantų gydymas
- šaknies kanalų valymas
- chirurgija
- parodontozės specialistas kabinete
- kosmetinės procedūros — „veneers", balinimas • TMJ/TMD gydymas

DR. DALIA JODWALIS
Dantų gydytoja
15543 W. 127th St.
Suite 101, Lemont, IL
Tel. 630-243-1010
Valandos susitarus

REAL ESTATE

FIRST RATE REAL ESTATE

Chicago and surrounding areas
Bus: 773-767-2400
Cell: 312-805-4851
Fax: 773-767-9886
E-mail: ausra.padalino@gmail.com
Aušra Kriščiūnaitė Padalino
Sponsoring Broker/savininkė
Kalbame lietuviškai, ispaniškai, angliškai
Patirtis – daugiau nei 35-eri metai

PARDUODAMAS
didelis 1 miegamojo, 1 vonios kambario butas **Pasaulio lietuvių centre**, Lemont, IL.
Kaina – **120 000 dol.**
Dėl informacijos skambinti Linai
tel. **630-660-8218**

IEŠKO DARBO

Moteris ieško darbo.
Legalūs dokumentai, vairuoja.
tel. 708-692-9120

Perkate ar parduodate namą?

Nekilnojamo turto žinovė siūlo savo paslaugas pietvakarinėje Michigano dalyje – Harbor Country: Union Pier, New Buffalo, Sawyer, Harbert, Bridgman, Three Oaks ir kt. Aptarnauja ir Čikagos apylinkes.

C21
Danutė (Donna) Navickas
C21 Affiliated – Illinois & Michigan
Tel. 630-917-0062

PERKA

BRANGIAI PERKU
GINTARO DIRBINIUS
IR GINTARO GRYNUOLIUS.
tel. 708-603-5494

PASLAUGOS

PARDAVIMAS IR TAISYMAS
MIGLINAS TV
GE/RCA ATSTOVYBĖ
2346 W. 69th Street
Tel. 773-776-1486

WWW.DRAUGAS.ORG

SUBSCRIBE
Receive BOTH!
ONE YEAR
DRAUGAS NEWS
12 ISSUES
LITHUANIAN HERITAGE
6 ISSUES
$45 mailed
$30 internet only

DRAUGAS NEWS
LITHUANIAN WORLD WIDE NEWS IN ENGLISH
My Paper – My Friend
My link to LITHUANIA!
www.draugas.org/news
LITHUANIAN HERITAGE
MAGAZINE IN ENGLISH
A supplement mailed separately

VIENERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A
ALGIMANTAS S. GEČYS
1933–2019

Algimantas S. Gečys gimė 1933 m. liepos 16 dieną Kaune.

1944 m. šeimai teko palikti Lietuvą, kartu su kitais lietuviais gyventi DP stovykloje Hanau mieste ir 1949 m., kaip ir daugeliui, pasiekti Amerikos krantus. Šeima atsidūrė Philadelphijos mieste. Čia Algimantas baigė gimnaziją ir gavo aukštąjį išsilavinimą Drexel University, kuris jam suteikė inžinerijos bakalauro ir inžinerijos vadybos magistro laipsnius. Trisdešimt metų išdirbęs „Budd" kompanijoje, inžinerijos karjerą baigė dar 10 metų atidirbęs JAV iždo ministerijos U.S. Mint divizijoje vyr. inžinieriaus pareigose. Nuo jaunystės iki pat paskutinių gyvenimo metų dalyvavo lietuviškoje veikloje. Vadovavo Studentų ateitininkų sąjungai, Lietuvių Bendruomenės (LB) apylinkei, tris kadencijas buvo LB Krašto valdybos pirmininku, Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos narys, Lietuvos ambasados JAV patariamosios tarybos narys, Pennsylvanijos gubernatoriaus skirtas komisionierius valstijos lietuvių kilmės amerikiečiams. A. Gečio iniciatyva 1976 m. buvo įsteigtas žurnalas anglų kalba „Bridges", skirtas pirmosios bangos lietuviams.

Vienas didžiausių jo pasiekimų su kitų bendradarbių įnašu buvo Lietuvos diplomatų akreditavimo ir ambasados Washingtone išlaikymo užtikrinimas 1981 m., prezidento Jimmy Carter kadencijos metu. Stasiui Lozoraičiui jaunesniajam buvo suteiktas Lietuvos atstovo Washingtone titulas, o 1990 m. Lozoraitis tapo pirmuoju atkurtos nepriklausomos Lietuvos ambasadoriumi.

Daug rašė lietuviškoje spaudoje. Iki sveikatos susilpnėjimo atsakinėjo į daugelio žmonių krepimusis įvairiais lietuviškos veiklos klausimais.

Labai mėgo keliauti kartu su visa šeima, o dukroms sukūrus savas šeimas, – su žmona Terese. Daugelį kartų lankėsi Lietuvoje ir grožėjosi joje daroma pažanga.

2019-tieji buvo lemtingi. Algimanto sveikata silpnėjo, kol gruodžio 6 d. jo gyvybė užgeso.

Algimanto pasigendame, bet jo neužmiršime ir Dievui dėkosime, kad jis 60 metų visuomet buvo šalia žmonos Teresės, savo šeimos ir visų artimųjų.

Kviečiame visus prisiminti Algimantą savo maldose.

Liūdinti šeima: žmona Teresė, duktė Gintarė su vyru George Akerley ir sūnumi Kristijonu, duktė Aušra su vyru Peter Gause.

A † A
MARIJA BARZDA KUŠELIAUSKAITĖ

Mirė š. m. lapkričio 24 d., Florence, South Carolina.

Gimė 1933 m. rugpjūčio 17 d. Lietuvoje.

Gyveno Little Rock, Arkansas; anksčiau Čikagoje, Bridgeporto apylinkėje.

Nuliūdę liko: brolis Kazys su žmona Maria, brolis Antanas su žmona Lilija, brolis Vidmantas su žmona Beverly; sesuo Regina Čemarkienė ir jų šeimos.

Religinės laidojimo apeigos įvyko ketvirtadienį, gruodžio 3 d. 11 val. ryto Šv. Kazimiero kapinių koplyčioje.

Nuoširdžiai prašome gimines, draugus ir pažįstamus prisiminti velionę savo maldose.

Nuliūdusi šeima

A † A
GENOVAITĖ ANKIENĖ MILAŠIŪTĖ

Mirė š. m. gruodžio 2 d., sulaukusi 100 metų.

Gimė 1920 m. rugsėjo 9 d. Lietuvoje.

Gyveno Oak Lawn, IL.

Nuliūdę liko: dukterėčia Irena Chardon su šeima Australijoje; a.a. dukterėčios Gražinos Karsas šeima Arizonoje; plati Ankų giminė, kiti giminės, draugai bei pažįstami Amerikoje, Kanadoje ir Lietuvoje.

A. a. Genovaitė buvo a. a. Vinco Ankaus žmona.

Atsisveikinimas bus gruodžio 7 d., pirmadienį, 10 val. ryto, Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Parke, kurioje 11 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po šv. Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse šalia savo vyro a. a. V. Ankaus.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600 arba www.petkusfuneralhomes.com

PETKUS & SON
FUNERAL DIRECTORS
SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.
CICERO, 5940 W. 35 ST.
LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)
NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)
Tel. 1-800-994-7600
www.petkusfuneralhomes.com

Žymenį
„Geriausios laidojimo paslaugos"
Daily Southtown suteikė
Palos-Gaidas
FUNERAL HOME
11028 S. Southwest Hwy. Palos Hills, Illinois
(708) 974-4410 www.palosgaidasfh.com

Mano kelionė

Atkelta iš 7 psl.

Mūsų maistas buvo nepavydėtinas. Valgėme ką gaudavome. Dažnai maistas buvo apgedęs ir reikėdavo daryti sprendimą – valgyti ir sirgti ar geriau kentėti alkį. Vokiečiai patys mažai teturėjo maisto, tad pabėgėliams duodavo tik likučius, o ir šių nebuvo daug. Alkome, bet badu nenumirėme. Traukiniu keliaudami, vis gaudavome po katilą sriubos – saują vandenyje virtų daržovių. Suvalgydavome kiek suspėdavome, nes traukiniui pajudėjus, sriuba laistydavosi per indo kraštus, nedaug jos likdavo.

Pagaliau pasiekėme kažkokį punktą, kur suvažiavo daug pabėgėlių. Visus mus subūrė į vieną grupę ir pasiūlę kelias galimybes, leido pasirinkti, kur norime važiuoti. Prieš išskirstant, visus pabėgėlius dezinfekavo. Iš žarnos į mus purškė DDT pudrą. Reikėdavo atsistoti nugara į žarną, tave patraukdavo už pakarpos ir negailėdami purškė. Pakildavo DDT debesys. Dabar šis chemikalas yra iš viso draudžiamas naudoti, laikomas kenksmingu sveikatai.

Bus daugiau

MUTUAL FEDERAL BANK
Namams paskolos, apdraustos sąskaitos
2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
773-847-7747 * www.mutualfederalbank.com
Member FDIC
Patarnaujam Čikagos ir apylinkių lietuviams daugiau kaip 100 metų.

VYDŪNO JAUNIMO FONDO KALĖDINIS KNYGYNAS

Vydūno jaunimo fondas atveria virtualaus knygyno duris.

Knygos vaikams ir suaugusiems, filmai, žemėlapiai, atvirukai – puikios dovanos šeimos nariams ir draugams!

Kviečiame apsilankyti Fondo tinklalapyje: www.vydunojaunimofondas.org.

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

+ Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta $100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės siuntos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

SAUGUMO IR GREIČIO GARANTIJA

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rūta
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. B3 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel:630-888-1838

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyna
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankeviciene
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

Wonders of Nature
714 S Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089
Tel: 847-793-1000

Dolynka
Ukrainian-American Consulting, INC
5050 N. Cumberland Ave., Norridge, IL 60706
Tel: 773-600-2727

CALIFORNIA LITHUANIAN CREDIT UNION

1YR - 0.75 % APY*
2YR - 1.00 % APY*
*APY - ANNUAL PERCENTAGE YIELD

MOBILE BANKING | INTERNATIONAL WIRES
CREDIT/DEBIT CARDS | SAVINGS | CHECKING

310.828.7095 | info@clcu.org
NCUA
www.clcu.org

MABENKA RESTAURANT & BANQUETS
Chicago's Finest Polish & Lithuanian Cuisine

Catering Available & Banquet Hall
for up to 100!

FAMOUS - BEST IN TOWN – PANCAKES
Potato Pancakes, Apple Pancakes, Crepes, Cheese Blintzes, Wheat Cakes, Short Stack, Chocolate Chip

7844 S Cicero Ave., Burbank, IL – 708-423-7679
- jgalica@gmail.com – www.mabenka.com

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 St., Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo")
Tel. 773-284-0100 • info@midwaylegal.com
Paslaugos: Nekilnojamas turtas • Investiciniai fondai • Testamentai ir palikimai • Verslo reikalai • Bendri teisės reikalai

www.draugofondas.org

COVID-19: Gruodžio 4 d., 11 val. 30 min.

	Užsikrėtusių	Išgijusių	Mirusių
Pasaulyje	65,917,883	45,651,374	1,518,591
JAV	14,601,969	8,580,911	283,610
Lietuvoje	69,582	27,760	590